

نظر حکمای اسلامی پیرامون زالو درمانی

حکیم جرجانی در کتاب سوم ذخیره خوارزمشاهی اشاره ای به نحوه استعمال زالو و جایگاه درمانی آن کرده منفعت زالواندازی را بیشتر در بیماری های پوستی می داند و معتقد است ابتدا باید تن را با فصد و مسهل پاکیزه کرد و سپس زالو انداخت.

شیخ الرئیس ابن سینا باب مبسوطی پیرامون زالو دارد و چنین می فرماید:

از زالوهایی که کرک ریز و نرم دارند یا لاجوردی رنگ هستند پرهیز کنید زیرا دچار غشی، خونریزی، تب، سستی و قرچه های بدخیم خواهید شد. از زالویی استفاده شود که در آب های خزه دار که محل زیست قورباغه هاست نمو کرده و نه زالویی که در آبهای گل آلود سیاه بوده است.
از ویکی پدیا، دانشنامه آزاد